

Gedempte Oude Gracht 62

't Vergulde Ossenhoofd

Het pand op nummer 62 wordt bekroond door een opvallende gebogen kroonlijst met rijke versieringen uit de 18de eeuw. Bij de opknapping in 1964 werd het zonnetje in het hart van het ronde zoldervenster weer verguld. Een voornaam huis met overeenkomstige bewoners,

In de transportakte van 1782 wordt verwezen naar allerlei bepalingen in een eerdere akte van 1616. In die akte is sprake van:

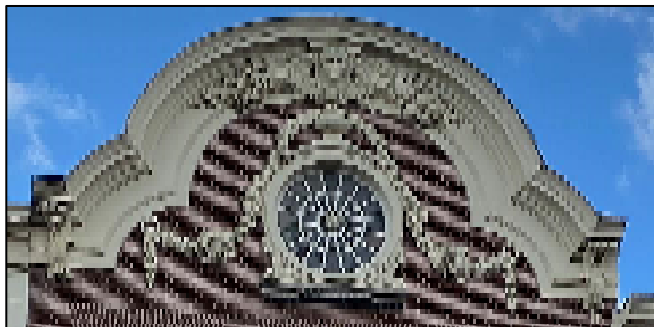
“Een nieuw getimmerd huis en erf aan de Oude Gracht, daar nu 't Vergulde Ossenhoofd uithangt”.

Misschien had dat uithangbord met een slagerij te maken of anders een leerlooierij. Het huis staat nog steeds bekend als *“'t Vergulde Ossenhoofd”*, maar een afbeelding daarvan zal men vergeefs zoeken. Na de bouw is het pand ruim honderd jaar als bedrijfsruimte in gebruik geweest.

Tussen 1729 en 1744 was in het gebouw een apothekerswinkel gevestigd. Niet lang daarna moet het pand ingrijpend zijn verbouwd en voorzien van een nieuwe voorgevel zoals we die hier nu

zien. Ook werd het toen in zijn geheel als woonhuis in gebruik genomen. Het huis had door de verbouwing de eerder genoemde voorname uitstraling gekregen en trok daarmee voorname bewoners aan zoals de Lutherse predikant Johan George Liernur, de substituut-griffier mr. Leonard Gerard-Vernée en mr. Adriaan Justus Enschedé, de latere gemeentearchivaris. In 1897 werd de begane grond weer als bedrijfsruimte ingericht, zoals nu nog steeds het geval is.

De gevel met gebogen kroonlijst is een type dat vaker in Haarlem voorkomt. Door haar afmetingen is ze overduidelijk aanwezig. In het midden zie je een gevleugeld mensenhoofd met aan weerszijden kunstig gesneden fruit en bloemen. Het meest opvallende element in de top is het cirkelvormige zoldervenster waarover een bloemguirlande is gedrapeerd. Dit type venster wordt in de bouwkunde een *“Oeil de boeuf”* genoemd, een begrip uit de historische bouwkunde en Frans voor koeienoog. In de 17de eeuwse grachtenpanden komen deze ramen vaak voor in een zandstenen omlijsting.

In 1965 werd de gevel gerestaureerd waarbij de gewijzigde vensterindeling van de eerste verdieping weer werd teruggebracht overeenkomstig de originele van de tweede verdieping. Het beeldhouwwerk in de top werd schoongemaakt, hersteld en opnieuw geschilderd door de firma Cramer en Zn. Het kleine zonnetje (met gezicht, kijk maar goed) in het ronde zolderraam, werd weer verguld.

Bron: Jaarboek Haarlem 1965 en 1977